

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

ÖLÜM KORKUSUNUN, ÜÇ TEKÂMÜL SEVİYESİNE GÖRE ÜÇ AYRI NİTELİĞİ VARDIR...

1. Daha henüz yeteri kadar gelişmemiş tekâmül seviyelerinde bu korku, esas güdüdür... Bu korku içgüdüsel bir korku olduğu için ve bir nevi miras yolu ile gelmiş bulunduğu için çaresi en zor olanıdır... Zira bu ilkel korkunun temellerinde, varlığın kendi safhaları da dâhil en kaba tecrübelerinin en derin izleri bulunur... Bu korku, varlığın göstermiş olduğu tekâmül seviyeleri içerisinde renk değiştirir... Bu en ilkel safhada ölüm korkusunun bertaraf edilmesi için, varlığın, kendisi ve muhiti hakkında korkuyu bertaraf edecek nitelikte bilgiler edinmesi gereklidir...
2. Orta seviyeli bir ruhi tekâmüle sahip varlığın ölüm korkusu, kendini ve muhitini bilememekten meydana gelmez... Fakat bu safhada muhitin ve kendisinin kazanmış olduğu kıymetlerden yoksun olmak, ayrılmak endişesi ve mahrumiyet duygusu, korkuyu nitelendirmektedir... Bu nitelendirmede önemli vazifeyi icra eden husus, varlığın her şey hakkında müdrük ve köklü bir bilgiye sahip olmayışıdır... Yani değer vermiş olduğu sistemlerin, izdüşüm olarak, madde kâinatında nereye isabet ettiğini, hangi vasıflara bağlanmış olduğunu bilemeyişindedir...

Başka bir deyişle, biriktirmiş olduğu kıymetler, hangi perspektif içinde kıymettir..? Kazanılmış olan fikirler ve bilgiler, hangi but içerisinde realiteyi ya da hakikati ifade etmişlerdir..? Bunlara kesin cevap veremeyeceği için korkar... Acaba ölüm yokluk mudur..? Yoksa gerçek varlığın başlangıcı mıdır..? Bunu bilmediği için korkar...

3. Yüksek seviyeli bir varlık için ölüm korkusu, diğer kademelerde ki korkunun çok değişik bir safhasıdır... Böyle bir varlığın ölüm korkusu, kendi vicdanında teşekkül etmiş olan hizmet ve vazife bilgisinin tamamlanıp tamamlanmamasından ileri gelir... Böyle bir korkunun temelini, hayatı kaybetme duygusu teşkil etmez... Bu korkuda, aksiyonun önemi, görevleri yerine getirip getirememenin endişesi vardır...

Hayatın ölümle bittiği düşüncesi, binlerce yıldır insanlığa ümitsizlik, dehşet ve korku vermektedir... Ve bu nedenle ölüme ve öte âleme ait bilgiler korkuyla ve soğuklukla karşılanmaktadır... Çünkü ölüm yok oluş olarak ele alınmaktadır...

Her şeyden önce bu mantaliteyi ve bu düşünce şeklini, zihni terbiye ederek ve bilgilendirerek değiştirmek gerekir... Ölmek demek, yok olmak, kaybolmak demek değildir...

İnsan iki dünya arasında bir seyyahıtır... Burada işi bitince öte tarafa geçer... Peki, biz bedenimizden ayrılınca beden ölüyor mu..? Hayır... Biz bedenle ruhi irtibatı kestikten sonra hepsi ayrı birer hayat sahibi olan hücrelerimiz de kendi seyahatlerine çıkarlar...

Demek ki, bu hayatımız için Dünya'dan alacağımızı aldığımız vakit, bedenle ilişliğimiz derhal kesilir... Ve bir spatyom devresi geçirdikten sonra yeni bir hayata başlamak üzere yeniden doğarız...

Fakat unutulmaması gereken önemli bir husus vardır... Tekrardoğuşlarda mecburiyet yoktur... Herhangi bir insan, bu Dünya'ya da doğmak isteyebilir, benzer olan başka bir Dünya'ya doğmasında da hiçbir mahsur yoktur... Hiç kimse istemediği bir yere doğmak için mecbur edilmez... Örneğin: Eve giderken otobüsle gitmek istiyorsanız, x numaralı otobüsü seçerek, ona bindiğiniz andan itibaren

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

kaderinizde hazırlanmış olur... Artık o otobüsün lastiğini patlar, yoksa kaza mı yapar ya da gideceği yere normal saatte mi gider, orası belli değildir... Otobüsü seçen siz olduğunuza göre, belli bir kaderi de siz tayin etmiş olursunuz... Çünkü kaderiniz o otobüse bağlanmıştır bir kere... Küresel olarak anlayamadığımız o kadar çok şey var ki... Başımıza gelen olayların asıl sebebini bilmeksizin, o olaylara girip girip çıkarız...

İnsanlar, bu işlerin nasıl büyük ve mükemmel bir organizasyon eseri olduğunu bilmediklerinden, her karşılaştıkları olaya tesadüf deyip geçmektedirler... Hâlbuki tesadüf

olarak kabul ettikleri o olayların, nasıl ince bir şekilde ve ne büyük zorluklarla tertip edildiğini bir bilseler, başlarına gelen veya karşılıklarına çıkan olaylara bu kadar ilgisiz kalamazlar...

İçimdeki Rabbimin Işığı, içinizdeki Rabbimin Işığını selamlıyor...

İşliğimizin Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

***Vakıf Başkanı
Nurettin ERSOY***

DİYOR KI ;

- **Kıyam etmek;** hakikat'in, bir örtü olduğunun, çeker alırsan, yerine yenisinin geleceğinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:143)

- **Kıyam etmek;** sabit olanın, sakin olduğunun, hamledici olduğunun, halk edici olduğunun; etrafımızdakiler sakinken, bizim sakin olmamızın kolay olduğunun; önemli olanın, etrafımızdakiler müteharrikken bizim sakin kalabilmemiz olduğunun; biz hakikaten sabitse, çevrenin müteharrikliğinin bizi etkilememesi gerektiğinin; etkileniyorsak, suni bir sabitlik içerisinde olduğumuzun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:143)

- **Kıyam etmek;** kurulan alanlar için en önemli hususun, inşa ve idame meseleleri olduğunun; alan'ın, çalıştırılmış bir mekanizma olduğunun, bir sistem olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:144)

- **Kıyam etmek;** eğer varlıklar alansal anlayışla hedefe yönelebilirlerse, hedef alanı ile kendi alanlarının bir bütün olduğunu görebileceklerinin; bu durum içerisinde olan varlıkların, giderek kritik noktalar içerisine girdiklerinin de bilinmesi gerektiğinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:144)

- **Kıyam etmek;** en küçük zerreten, kâinatın oluşuna kadar her türlü meseleyi alansal olarak değerlendirmeye tabi tutmamız gerektiğinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:144)

- **Kıyam etmek;** oynak realitelerin içerisine girip fark etmemenin son derece çabuk ve kolay olduğunun; doğru sistem içerisindiyim direncinin de yanlış olduğunun; çünkü fizik plan şuurumuzun, daima her şeyi örtmek temayülünde olduğunun; kendimize samimi olmamız gerektiğinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:144)

- **Kıyam etmek;** koşullar ne olursa olsun ortak alanların, varlıkları ayakta tutmakta, güçlü kılmakta ve ilerletmekte olduğunun; sadece duygu ve düşünce seviyesinde olan bireysellik fikrinin, bu fikri benimseyenlerin ne kadar yalnızlık içerisine gömülmüş olduklarını göstermekte olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:145)

- **Kıyam etmek;** en güzel ortak alanların, enerjinin iyi sirküle olduğu alanlar olduğunun; bunun da, varlıklar arasında kurulmuş doğru ve düzenli iletişimlerle olmakta olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:145)

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

ŞUURDA UYANIŞ (27)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Varlığını yeniden var etmek; zaman enerjisinin, "Mesafenin Hükümü" dediğimiz üçlü kombinasyonunun basıncından kendinizi sıyırıp, "Süreci" algılamakla mümkündür... Süreç, zamanın kendisini yayması ile varlık tarafından bütün hepsinin farkındalığı kapsamında olmasını ifade eder... Onun için diyor ki;

"Süreci kavramadığınız sürece mesafenin hükmünden kurtulmanız mümkün değildir..."

Zaman enerjisinin Geçmiş - Şimdi ve Gelecek üçlü durumu, varlığımız üstünde ciddi bir illüzyon, dualite, basınç ve uyku yaratır... Zihin, kaygan bir zemin olarak, bir geçmişe bir geleceğe kayar... Onun için olması gereken ülküsüne sahip olmamak lazımdır... Yani şimdiden öteye bir hedefi saptayıp, kendini ona endekslemek kadar tehlikeli ve istenmeyen bir durum yoktur...

Beklenti içerisinde olmayınız... Beklenti ne demektir..? Ben şimdideyken, gelecekle ilgili hayallerimi, gelecekle ilgili imajinasyonlarımın pırıltılı hayallerini yaşamak... O zaman ben şimdide değilim, gelecekle uğraşıyorum... Ummayınız, ummak ne demektir..? Şimdinin dışında yani benim farkındalık kapsamım dışında ileriki zaman dilimi hakkında bir şeyler ummak... Yarın şunu yapacağım, toplantıda şöyle olur, bakalım önümüzdeki 6 ay içinde arabayı değiştirsem mi..? gibi... Siz gelecekle ilgili sanki tasarımlarla aslında geleceğinizi oluşturduğunuzu zannederken, aslında gelecek diye bir şey yok... Geçmişe dönüp de geçmiş hakkında neyi düşünürseniz, o bir imajinasyon olarak geleceğinizi yaratıyor aslında... Fakat her an imajinasyonumuz değiştiği için geleceğimiz de değişiyor yani kesinleşmiş ne geçmiş var ne gelecek, ya ne var? Bütün varidat, an' da yani gün içindedir... Kılavuzunuz, o an mevcuttur... Ne demek kılavuzunuz? Yani Yaradan bünyenin içerisinden zuhur etmiş, tezahür etmiş ve Yaradan'la birlik içerisinde olmanıza rağmen geçici bir süre sonsuz geçici bir süre ama birlikten çokluğa yönelmiş ve bunu kendimiz seçerek üstlenmiş varlıklar olarak bizler...

"Bütün varidat an içindedir, kılavuzunuz o anda mevcuttur..."

Bütün Yaradan'ın yardım, yol göstericilik ve dürtü ve mesajı yani gitmeniz gereken yolu gösterici ışığı, an'daysanız vardır... Eğer sizin zihniniz, geçmişle ve gelecekle meşgulse yani an'ın farkındasızlığı içindeyse, geçmişin puslu hatıraları ile geleceğin pırıltılı hayalleri içindeyse, kılavuzunuz yok sizin... Ve siz tamamen, gidişatın bocalaması, çabalaması, kendiliğinden kayalara çarpa çarpa inen bir nehir misali gidişatı içerisindeyiz, kılavuz yok... El yordamı ile gidiş hali... Peki, benim Rabb'im ile ilişkim yok mu? Yok... Çünkü yüce Yaradan'ın, yaratılmış olanlara yol göstericiliği ve takviyesi An içerisinde olur... Yani zaman enerjisi, yaratılacak olana hüviyet kazandırırken, yaratılmış olana da takviye sağlar demiştik, bu takviyeyi eğer üzerimize çekip almak istiyorsak, mutlaka geçmiş ve gelecekte bağımızı kesmemiz lazım... Çünkü anda bulunmadığımız sürece Yaradan'ın eli, yardımı, enerjisi bize ulaşmaz... Bütün varidat anda bir gün içindedir, kılavuzunuz o an mevcuttur, öteki taraflarda kılavuz yok...

İşte beşeriyetin, bu bilgilerden yoksun olarak, el yordamıyla yakaladığı an'lar dışında, genelde hep mesafenin hükmünde oluşu yani geçmiş ve gelecekle ilgili bir hayat yaşayışı, dolayısıyla Rabb'i ile olan bağının, yardım mekanizmalarının da ona ulaşmamasını sağlar...

Dualarınızın kabul olmasını istiyor musunuz? İnanır mısınız, bir duanız karşılıksız kalmaz bunu becerebilirseniz... Şükürlerinizin duyulmasını istiyor musunuz? Bir şükürünüz heba olmaz... Gönlünüzden, ağzınızdan, düşüncenizden çıkan hiçbir şey karşılıksız kalmaz, eğer anda bulunabilirseniz...

Biz ne yapıyoruz? Ben geçen sene bir felakete maruz kaldım, bana bir daha bu acıyı yaşatma derken, dua ederken, bana geçen sene yaşadığım her ne ise, acı veren onun puslu hatıraları ile zihnim meşgulken, kimseye hitap ettiğimi zannedemem, kimse sesimi duymaz... Ya Rabbi bana sağlık ver, para ver, önümüzdeki yıllarda rahat edeyim, çocukların istikbali için durumum iyi olsun diye dua ediyorsanız, sizi kimse duymaz... Burada sadece Rabbin correct kuralları işler, o da duymama şeklinde işler... Çünkü sizin zihniniz Rab ile iletişime geçemeyecek kadar yataydaki bir illüzyona

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

dalmıştır, geçmiş ve gelecek denen bir kandırmacadır... Zihnen temas kurulmayan Rab mekanizması, asla iletişim kurulması mümkün olmayan bir mekanizmadır... Onun için en iyi dua meditatif halde olur... En iyi namaz, meditatif halde olur... En iyi ibadet ki ibadet farkındalığa giden bir yoldur, meditatif halde olur... Yani ibadet, an'da bulunma yoludur çünkü farkındalık anda olur... İbadeti yapmak için mutlaka geçmişle ve gelecekle bağı kesip şimdideyim, öğle namazını kılıyorum şuuru yakalamak gerekir... Öğleden sonraki ödemelerle nasıl baş edeceğiz diye düşünerek namaz kılınmaz... Fiziken kılmış gibi görünürsünüz, onun fizik ötesi âlemdeki değeri sıfırdır... Ama bunu lütfen daha henüz bu konularda hazır olmayan fakat ibadetinde olan kimselere bahsetmeyin...

On beş yıl önce ben anneme söyledim... Ziyaretine giderdim, kapıyı açtı, namaz kıyafeti ile "hoş geldin, ben de şimdi seni düşünüyordum namaz kılarken" dedi... "Anne sen beni düşünerek namaz mı kıldığını zannediyorsun" dedim, cehalet işte, günah işledim... Anne dedim "dünyasal düşüncelerin olmadığı bir namaz geçerlidir"... "Ben bütün ömrümce böyle kıldım namazı, ben namazda daha çok düşünüyorum" dedi... Ciddi bir umutsuzluğa, düş kırıklığına girdi, onu toparlayana kadar 2-3 saatim geçti... Ondan sonra kimsenin realitesini sarsıcı bir şey yapmamaya gayret ediyorum, ama o hazırsa artık gelmiş elini uzatmış ben namaz kılıyorum ama doğru mu değil mi gibi bilgiye açlık ve talepkâr durumdaysa, o zaman yumuşak sevecen bir tarzda sunmak lazım... Ben bunu hiç unutmam, 15 yıllık bir zaman, ama orada an'ı yaşadığım için hatırlıyorum...

Geçmiş-şimdi-geleceğin, bizim ele alış şeklimize göre, çok önemli üç tane bilgisinden söz edeceğim... Eğer bizler bu bilgiler ışığında zamanı enerji olarak idrak etmek meylinde, niyetinde olanlar olarak an'da bulunmanın ne rahmet olduğunu eğer biraz sezdiysek, pratik olarak geçmiş ve gelecekle bağımızı nasıl keseceğiz... Biliyoruz ki, şimdi, an, bugün dediğimiz çok önemli kozmik buluşma zaman kesiti gerçek farkındalığı ifade eder ve gerçek farkındalık ve anda bulunma da idraki oluşturur... Bir şeyi idrak etmek istiyorsanız, o idrak edilecek olan bilginin kaynağı ne ise, onunla an içerisinde buluşmamız lazım... Bu bir sevgi tezahürü, ıstırap

tezahürü olabilir, bu geçmişte eksik bıraktığımız bir tedrisin eksik kalan pasajının tamamlanması şeklinde olabilir...

Herhangi bir epröv içinde eğer o eprövü yarım yamalak algılayarak farkındasızlığı daha yoğun bir şekilde geçiştiriyorsanız, kendinize karma yaratıyorsunuz... Ve o epröv mutlaka tekrarlanacak şekilde üzerinize gelir... Ne yapmamız lazım? Bir epröve girdiğimizde, hemen şöyle yutkunup onunla maksimum yoğunlukta bir ilişkiyi nasıl temin ederim, onunla bütün randımanı sömürecek, bütün bilgiyi açığa çıkaracak şekilde nasıl bir ilişkiye girerim şeklinde bir yaklaşımda bulunursak, o zaman konsantrasyonu bizi an'da toplar... Bir epröve karşılaştığınızda geçmişin pusunu, geleceğin pırlıltısını lütfen katmayın... Ben bu adamla tanıştım, geçmişte de böyle biriyle tanışmıştım, bundan da aynı şu neticeyi alırım dediğinizde, siz, maalesef geçmişten puslu bir hatıranızla, o anı kaçıyorsunuz veya tanıştım o adamla gelecek de bana ne gibi faydaları olur veya zararları olur deyip geleceği yaşamaya başladığınızda epröve ilişkiyi koparırsınız...

Geçmişle ilişkiyi kesmenin yani bugüne kadar kusurlarla gelmiş şu zaman diliminde geçmişle bağımızı kesmenin kolay olmadığını biliyoruz... Birden bire ben geçmişle bütün bağımı keseceğim demek de bir illüzyonun kurbanı olmak demektir... Geçmişle ilişkinin koparılıp da mümkün olduğu kadar farkındalık özelliğindeki anda toparlanmanın yolu, geçmişin defterlerinin iyice hesaplarını kapamakla mümkün olur... Eğer siz geçmişteki geçiştirdiğiniz bir eprövün puslu hatıralarını etkisiz hale getirmek için, oradan size neşriyat yapmaması için ki siz anda kalabilin, o neşriyatı silmek için, geçmişle neşriyatı kapamak lazım bu da nedir? Hangi odak geçmişten bana tesir yolluyorsa, onları dikkatlice tespit edip onlar hakkında hesap kapamanın afla olacağını bilmemiz lazım...

Affa ihtiyacı olan randımansız yarım tatbikatlar mekândır, geçmiş... Geçmiş yarım kalmış zaten yarım kalmamışsa anda olmuşsunuzdur ki o geçmiş değildir, sizinle birlikte eğer geçmiş puslu hatıralar şeklinde geçmişteyse, biliniz ki, siz a'nı kaçırmış ve yarım bir epröv bırakmışsınızdır... O eprövün her an buradan çıkıp şimdi de bir an'ınızı yakalayacağı kaçınılmazdır... Yaradan'ın epröv mekanizmasıdır bu, karma diye düşünün... Ne

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

yapmam lazım? Benim yarım kalmış eprövlerime dönüp şimdideki bana olan tesirini kaldırmam için, onları affetmem lazım... Kozmik af bu manada çok ciddi bir çalışma gerektirir... Bu af sadece eprövün karşı tarafının af edilmesi şeklide değil, o eprövde yer alan taraf olarak kendinizi de af etmeyi gerektirir... Eğer siz geçmişte yaşadığınız bu tür size hâlâ neşriyat yapan hadiseleri tespit edip, hem o olay içindeki kendinizi hem de o olayın tarafları hepsini gerçekten bir affa tabi tutabilirsiniz, derhal onun şimdiye gelen tesirleri nötralize olur, yok olur ve sizin artık geçmişten sizi aşağıya çekici, an'da olmada sizi mahrum edici bir etkisi kalmaz...

Dikkat, gerçek farkındalığın yanında, bahsedilmeyecek kadar beşeri bir husustur... Farkındalık öyle bir şeydir ki, bunu dikkat olarak ele almamak lazım, ama o farkındalık çok ciddi olağanüstü bir dikkati de oluşturur... Rikkat... Doğrudur...

Çocuklar bir cümlelinin virgölünü dahi unutmamacasına hıfz eder, çünkü hıfz edilen yer üst şuurdur... Bunun için Selman hoca yıllar önce bir dershanede derin meditasyon halinde talebelere İngilizce öğretmenin deneyimlerini Ergün Bey ile birlikte yaptı... Çocukları dünyadaki yatay her türlü tesirin etkisinden arındırıyor, tam bir konsantrasyon, geçmiş ve gelecekle de bağınızı kestiğiniz anda, an'a ne kadar farkındalık şeklinde yayıldığınızda, o an ne vuku buluyorsa hıfz edersiniz... O odanın kokusu dahil, hatta böyle bir çalışmada siz öğretmeninizi dinlerken dışarıdan geçen bir yoğurtçunun sesi bile hıfz olur, aradan ne kadar süre geçse o anı tekrardan aşağıya çekip aldığınızda, dersiniz ki, hocam sen ders anlatırken yoğurtçuda geçiyordu, hatta duman kokusu odaya girmişti, bütün algılamalar en küçük bir detay kaçırmaksızın orijinaline tıpa tıp uygun hıfz olur... İşte biz böyle bir hafıza ortamının sahibi olup ama beşeri hafızayı ön palanda tutup o zavallı hafıza ile durumu idare etmeye çalışan varlıklarız... Anı bu manada ele alırsak biz, Yaradan'ın bir imkânını, bize verilmesine rağmen kullanamadığımızı görürüz...

Affetmek hiç bizim zannettiğimiz gibi değil... Tamam ben sizi affettim... Öyle değil, o öylesine derin bir mekanizmanın çalıştırılmasıdır ki, bir tebliğde diyor ki,

“Af öylesine derin bir mekanizmadır ki, her affettiğinizi zannettiğiniz andan sonra yepyeni bir affetme süreci ile karşılaşacaksınız...”

Onun için af, ben onu affettim diyerek değildir... Sen onu göz ardı etmeye çalışıyorsun, sen onu örtüyorsun, sen onu geçiştiriyorsun... Af öyle bir şeydir ki, meditatif halde olur, o derin bir idrakin beşeri plan içerisindeki bir tesiri nötralize etmesini temin eder... Onu üst şuurunuzda oluşturacaksınız, göndereceksiniz, geçmişteki hadisedeki bütün unsurların üzerine indireceksiniz... Eğer bu affı gerçekleştirebilirsek, geçmişteki bütün tesir odakları nötralize olur, bizi etkilemez, bizde şimdi de oluruz... Şimdi de ne var? Farkındalık var ve idrake ihtiyacı olan tatbikatlar mekânı burası... Demek ki, biz farkındalığı elde etmek istiyorsak, idraki oluşturmak istiyorsak, şimdide olmak zorundayız, şimdinin özelliği bu... Gelecek de ne var? Pırlıtlı hayallerle ilişkimizi nasıl keseceğiz? Burada da yine bizden kozmik bir talep var, adına teslimiyet deniyor... Şimdide yaşayabilme yetisini gösterebilen bir insan, geleceğin imajinasyon merkezi olmasından dolayı kendi hayrı için ne gerekiyorsa geleceğini o hayr çerçevesi içinde programlayabilir... Ve dolayısıyla da bunun içinde, geleceği ummamak, gelecek olması gereken ülküsü ile muhatap olmamak, beklenti içerisinde olmamak, umut gibi zavallı bir duyguyu gelecekle bağlı yaşamamak için teslimiyet şarttır...

Ya Rabb'im! gelecekte ne ise benim ihtiyacım, ben teslimim... Eğer bunu yapabiliyorsanız, geleceğe herhangi bir imajinasyon intikal ettirmiyorsunuz, çünkü eğer o imajinasyon geçmişten aldığınız bir düşüncenin ifadesi ise, geçmişi geleceğe taşıtır size... Onun için bizler, geçmişteki her olayı yaşarız, çünkü geçmişi düşündükçe o düşünce yepyeni bir imajinasyon olarak bize gelecekte aynı olayı tekrar etmemize sebep olur... (Devam Edecek)

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

KENDİNİ BİLME – KENDİNİ TANIMA HAKKINDA (56)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Korku, “varlığım için kaçınılmazdır fikrinden” kaynaklanır... Varlığı için o korktuğu obje her ne ise, “O kaçınılmazdır...” O benden ayrılırsa ben mahvolurum fikrinden dolayı korku başlar... Korkan bir insan, o korkusuna sebep olan olgu her ne ise, onunla özdeşleşmiş, kusurlu bir varlık ilişkisine girmiş demektir... Korkularımızı böyle değerlendirelim... Eğer varlık; kendi “Asıl Ben”inin dışında tüm olguları “ben”ine hizmet eden, onlar olmasa da asıl varlığı asla halel görmeyecek anlayışını edindiği anda hiçbir şeyden korkmaz ölüm dâhil olmak üzere...

Düşünebiliyor musunuz? Ben ölümü bir yok oluş fikrinden çıkartmışım, anlayışından çıkartmışım... Ben ölümün bazı değer zannettiklerimden mahrum olacağım anlayışından çıkartmışım... Ben ölümü, sonsuz bir yolculuğun küçük bir zaman diliminden, başka bir zaman dilimine küçük bir geçiş anlayışına getirmişsem, ben ölümden korkmam ki... Çünkü ölüm sadece geçiştir, varlığına bir halel getirici, zarar verici bir durum değildir... Asıl varlığın, sadece bir şuur halinden diğer bir şuur haline geçişi, bir aracı bırakarak diğer bir araca binişidir... Bu anlayışa geldiysem, ölümden ben korkar mıyım? Kaldı ki, ölüm mekanizmasının yani dezenkarnasyon mekanizmasının, reenkarnasyon mekanizmasına bağlı olarak, enkarnasyon ile birlikte ne kadar ciddi operasyonlar olduğunu, her ikisinin de gelişigüzel mümkün olmayacağını, bir insanın doğumunun aslında çok büyük bir operasyon ile ve çok büyük bir maksada hizmeten olduğunu, ölümünün de aynen olduğunun bilgisi, anlayışı, idraki bende varsa ben ölümden korkar mıyım? Hatta hatta ölümün gerçek mahiyetini biraz daha deruni anladıysam ben ölmek için aslında can atarım... Ölmeyi sevinç vesilesi yaparım... Keşke öleyim şeklinde değil... Ölmek benim için hüznün değil, tam tersi sevinç... İşte tasavvufta ölümü düğün, doğumu hüznün vesilesi yaparlar... Ölümü, düğün sebebi yaparlar... İşte bu anlayışlardan dolayı, benim diyor düğün günüm diyor... Ama hakikaten ölümü de bir düğün kadar değerli, kıymetli ve üstün seviyeli... O zaman niye korkayım ben?

Demek ki özdeşleştiğim bazı değerler beni ölümden korkutuyor... Ölümü korkulu bir

şey haline getiriyor... Sebep? Özdeşleştiğim şeylerden ayrılmak, benim asıl varlığıma bir eksiklik getirecek illüzyonu beni ölümden alıkoymuyor veya korkutuyor... Hayır...

Ölüm bir geçiştir... Doğmadan önce sahip olmadığın birtakım dünyasal değerlere, doğduktan sonra 40-50-60 yıl içerisinde sözüm ona sahip olduğunu algılıyorsun... Ne kadar büyük bir yanılgı..! Onların hiç biri senin değildi ki... Sadece sana geçici bir kullanıma sunuldu... Araban da senin değil, sadece geçici olarak kullanıyorsun... Evin de senin değil, sadece geçici olarak tapu denilen bir mercide bir deftere kaydın yapıldı... Ne kadar bir varlık, bir ev ile bir beton ile bir teneke parçası arabayla veyahut da doğada çok az bulunduğu için kıymet atfedilen bir pırlantayla, yüzükle, şununla, bununla... Ne kadar sahiplenme duygusuyla bağlanabilirsiniz ki?

Bakınız, İstanbul'da yakında vuku bulacak olan depremle neye sahibiz biz Allah aşkına... 17 Ağustos depreminin o ertesi günleri bahçede toplandığımızda o mülk zengini insanlarda ben şunu gözledim... Mülkleriyle övünen, senin bilmem nerede villan var mı? Aaa benim var, benimki şu kadar m2 vs. ondan başka bir şey konuşmayan insanlar, bir de baktık ki bizim oralar da gitti, değer yok oldu... Yok Yeşilköy'deki bilmem kaç dairem sıfır oldu; böyle çoktüler... Hiçbir şeyin sahibi olmadıklarını zannediyorum on beş gün kadar yaşadılar... Ondan sonra yine başladı... İki tane beton takviyesi yapınca varlığını hemen ona kilitledi... Toprak, beton, taş demir hemen varlığı onunla kilitlendi... Şimdi yine ona tutunmuş vaziyette... Sanki hiç ölmeyecekmişçesine, varlığı onunla endekslenmişçesine yaşıyor... Bu adam ölümden korkar... Korktuğu ölüm değil..! Korktuğu o taş parçasından ayrılma korkusudur... Dolayısıyla korku dediğiniz çok önemli... Şimdi bu varlık ihtiyatlıdır... İhtiyatlılığı böylesine korkularına dayanır... Emin olmak ve güçlü görünmek şeyindedir... Tabii ki onun ana özelliği zannedirim korku olduğuna göre belki kendine değer vermeme veyahut da kendini yıkma gibi bir ana özelliği de onun problemi olabilir... Aşırı dikkatlilik halidir bu insanın hali, ihtiyatlıdır... Yanlış yapma korkusu... Bakınız korku yine var... Kısıtlayıcı bir örtü bu... Hayata

İŞİGİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

dikkatli yaklaşım, karma oluşmasından sakınma... Aman dikkat edelim... Mesela bu alt realitelerde; mesela şeriat realitesinde bir otomatizmanın üst realitesi olan şeriat realitesinde bunlar genelde gınahtan sakınma şeklinde, Tanrı'ya karşı günah işlememe ihtiyatlılığı içerisinde, hatta düşünmemek... Yani büyük bir yüzde teşkil eden ki genel nüfusun %20 si... Hele hele bunu inanç platformunda değerlendirirsek Dünya'nın büyük bir yüzdesi, Hıristiyanlık, Müslümanlık vs. dinlerde, Tanrı'nın gazabından korkma, ihtiyatlı davranma ve gınahtan korkma, günah işlememeye gayret gösterme, son derece kısıtlayıcı, gelişimini engelleyici ve varlığı hapis edici ve asla gelişimine müsaade etmeyici bir örtü olarak buna geliyor... Çekingen ve az güvenilir bunlar... Bunların gelişmemesinin sebebi düşünmek bile onlar için ihtiyatlılıktan dolayı mahsurludur... Çünkü niye? Onlar şöyle derler... "Yüce Yaradan'ın işine akıl ermez" derler... Bizim toplumumuzun dini olan İslam'ın elli yerinde "neden düşünmüyorsunuz" diyen Rab'bin sesi var, cümlesi var, kelamı var... Ona itibar etmiyor... Orada söylenen o cümleyi göz ardı ediyor... Niçin akıl erdirmiyorsunuz diyen bir Rab'bi var adamın... Ondan sonra da diyor ki; Yüce Yaradan'ın işine akıl ermez..! İşte böyle bir örtüden kaynaklanıyor, korkudan... Düşünün, sizden yüksek bildiğiniz ilahi bir lider, önder ve size doğru yolu gösteren bir yüksek merci var... O size diyor ki "Akıl erdir, düşün..." Siz öyle bir korkuyorsunuz ki, aman efendim, size akıl erdirmek aman, asla, ne mümkün sizin yaptığınıza akıl ermez... Allah'ın işine karışılmaz... Sorgulanmaz, Rab'be sorgu olmaz diye hemen ne yapıyor? Buradaki korkusunun sonucu olarak ihtiyatlılık... Tabii bu ihtiyatlılığın yersiz korkusundan söz ediyoruz şimdi dikkat edin...

Pozitifine gitse adam, düşünüp taşınma halinde, bilmem anlatabiliyor muyum? Korku varsa negatifindedir..! Korku varsa, sahte kişilik vardır... Sahte kişiliklerin hepsi negatifleri tarif eder... Her örtünün negatifi sahte kişiliktir... Yersiz korku işte budur... Allah'tan yersiz korku bütün dinlerin yeteri kadar randıman almamasına sebep olmuştur... Ben sevmiyorum dinleri eleştirmeyi... Buna hakkımız yok... Hüküm vermeye hakkımız yok... Ne var? Özlerindeki gerçek değerlerinin etkisi yeteri kadar randıman sağlayamamıştır... Sebebi?

Çünkü onlarla muhatap olan mensupların hepsi, ihtiyatlılık davranış biçiminin yersiz korkusuyla, Allah'a karşı tabii bu yersiz korku, günah işlememe yersiz korkusuyla, daima randımanı düşürmüşlerdir... Düşünüp de öze yönelmemişlerdir, dinlerin özlerine... Ne verilmişse hatta hatta kendi katılımları olmasın diye, mutlaka bir hoca, mutlaka bir önder, mutlaka bir bilgenin kendilerine bir aracı olmasını talep etmişlerdir... Yani İslam'ın kitabını açıp da ferdi akli, zekâsı ve iradesiyle ben bunu anlamaya çalışacağım, birbirine bağlayacağım, ne neyi anlatmak istiyor bakacağım diyecek cesareti olan çok azdır... Onlar daima sorumluluğu ihtiyatlı davranış biçimi ile yersiz korkudan dolayı sorumluluğu başkasına atmaya çalışmışlardır... Aman hocam sen söyle! Burada ne denmiş? Şu denmiş... haa tamam hocam... Eğer itimat ettiği bir kişiye hemen ona teslim eder kendini, ondan sonra onun dediği ile çekingen ve az güvenli, pişmanlık duyacağı muhtemel şeylerden sürekli sakınır bunlar... Tabii bunların hepsi korkuya dayalı, dikkat edin!

Yaşlı ruh çağı, karma kolaylaştırmada kullanırmış bunu... Ama bunun pozitifinde, negatifinde değil... Düşünüp taşınma... Yaşlı ruh için çok önemlidir her şeye ihtiyatla bakıyor... Bir varlık geliyor karşısına yaşlı bir ruh, yani olgun bir ruh varlığının karşısına bir varlık geliyor ona ihtiyatlı davranıyor... Yersiz korku şeklinde değil bu ihtiyatlılık... Septikliğinde kuşkuculuğu değil... Gerçek ilişkiler de bu örtülerle kurulur... Sorumluluk almaktan kaçınma... Bireyseldir bu... Dar odaklı, başkalarını etkileyemiyor... Kendi sorumluluğunu kendi taşıyor... Olumlusu bunun, karar vermeden düşünüp, taşınan dikkatli ilerleyen kontrollü risk ve tehlikelerden kaçınan bir tiptir ki iyi bir şeydir bu davranış biçimi...

Karmadan sakınmayı bilinçli yapan bir insan, oldukça farkındalığı elde etmiş olmalı... Eğer bunu gerçekten bilinçli yapıyorsa... Ama genelde birilerinden kulak dolması, böyle bir bilgiye sahip olup da taklide, korkuya, boşluğa dayalı yapıyorsa zaten onun karmadan kaçınması değil, tam tersi karma oluşturucu bir mahiyeti vardır... Bunlar çok derin mevzular... Fakat burada varlık genelde pozitifindeyse yani sahte kişiliklere tabi değilse varlık, mutlaka enkarnasyon öncesi aldığı şeyin pozitifini kullanmak çok iyidir... Yani asıl kişilik özelliğidir... Burada varlık dile dökmese de onu, yani

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

sözcüklere döküp de bir bilgi metni haline getirmese de bunu bilerek uyguluyor... Bu çok önemli... Yani bakınız, bir şeyi bilmek demek, çıkıp burada uzun uzun cümlelerle anlatmak demek değildir... Yani çok şey söyleyen insan çok şey biliyor demek değildir... Açık söyleyeyim... Uygulayabilen varlık esas makbul olan varlıktır... O varlık ise uyguladığını cümlelere döküp de bir felsefi metin haline getiremeyebilir... Hiç önemli değildir... Bakınız bunu çok iyi tefrik etmemiz lazım... Onun için ben bazen yirmi yıldır içinde bulunduğumuz bu bilgi sonsuzluğu içinde olmama rağmen bazen bakıyorum sokakta adam öyle bir şey uyguluyor ki; ne yaptığını dile getirebilir, nede yapacağına bir cümle kurabilir... Ama uyguluyor..! O almış Üsküdar'ı geçmiş... Uyguluyor adam..! Uygulaması öyle bir hale gelmiş ki... Artık şuurulluktan kaynaklanan bir otomatiklik... Ondan başka ihtimali yok... Bakınız, idrake bakın adamda... Ben o yaptığının efendim negatifi var, pozitifini var, ben acaba negatifinde miyim, pozitifinde miyim, dualitenin karmaşası içindeyim... Adam tek idrake gitmiş bundan başka bir şey yapılmaz diyor... Yardım mı diyor?

Yardım yapmamak mümkün mü diyor, sen bana bunu soruyorsun diyor? Amca, diyorsun sen şimdi bu yardımı buna niye yaptın..? Başka şık mı vardı diyor... Şimdi adama sen bilerek yapmıyorsun diyemezsin... Varlığındaki bir bilgiyi başka bir ihtimali, başka bir şıkkı olmaksızın uyguluyor... Tamam bitti..! Biz burada hala onun negatifini, pozitifini, felsefesini yapıyoruz... Uyguluyor adam... Şimdi bu adamın bizden çok çok ileri bir seviyede bir bilgi uygulayıcı olduğunu hemen fark etmemiz lazım... Onun için karma konusu da böyledir... Bu işi sakınılmanın aslında karma yüklenmemeye özdeş olduğunu, yani bilgiyi uygulamanın, diğer bir ifade ile karma yüklenmek, olmaması gerekeni deneyimlemek demektir... Olmaması gerekeni deneyimlemek, olması gerekeni, idrak edene kadar varlıkta karma mekanizması ile çalışır, işlem görür... Şimdi, eğer varlık şuurulu bir şekilde olmaması gerekenleri bırakıp da olması gerekeni yakalama uyanıklılığını, farkındalığını gösteriyorsa muhteşem bir karmadan kaçıştır bu... İyi bir şeydir... Ama bilinçsiz yapıyorsa o tabii kendi varlığını ilgilendirir, kimse hüküm veremez...(Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

ETKİNLİKLERİMİZ

ARAGONİT KURSU...

06.Eylül.2008 / 17.Eylül.2008 / 20.Eylül.2008

Sevgili dostlar sadece bir sene önce tanıştığımız Aragonit, yaşamımıza mucizeleriyle dâhil olmaya devam ediyor... Uyumlanan herkesin bu mucizevî taşın bir şifası ile karşılaşması tabii ki bir rastlantı olamaz. Dünyamızın hızla değişen enerjilerine uyum sağlamak, üst şuurumuzla olan bağımızı kurabilmek, tali ihtiyaçlarımızla gerçek ihtiyaçlarımızın yer değiştirmesi ve fizik planda birçok rahatsızlığımızın tedavisinde bizlere yardım etmesi açısından yeryüzünün en eski sakinlerinden olan bu mineral bir kere hayatınıza girdi mi artık çıkması mümkün değil... Bugünlerde bu minerali boynunda taşıyanların sayısı 1000'e ulaşmış durumda. Eğer hala Aragonit uyulmamasına gelmediyseniz sizi de en kısa zamanda aramızda görmek bizi memnun edecektir...

REİKİ I. DERECE İNİSİYASYON

13.Eylül.2008

Sizlerin de bildiği gibi 2000 yılından bu yana vakfımızda düzenli olarak Reiki enerjisinin tüm derecelerinin uyumlaması yapılmaktadır. İşte Eylül ayında da bu evrensel yaşam enerjisinin birinci aşamasının dersi verildi. Hayatınızın en basit detaylarından, ruhsal gelişiminizi hızlandırmaya kadar büyük bir alanda kullanabileceğiniz özü saf sevgi enerjisi olan bu şifa tekniği her yaşta insanın kullanabileceği kolaylıkta. Eğer çevrenizde hala Reiki enerjisi ile tanışmamış olanlar varsa onları da saf sevgi enerjisi ile tanışmaya bekliyoruz...

TEBLİGAT ÇALIŞMALARI

Sevgili dostlar, bildiğiniz gibi uzun yıllardır her Pazartesi akşamı yapmakta olduğumuz Kendini Bilme çalışmalarımız Eylül ayında başladı. Katılımın sınırlı olduğu bu derste ufkumuzu genişletmenin ne demek olduğunu, düşüncelerimizle içsel gücümüzü nasıl sınırladığımızı ve Yeni Çağın insanının nasıl

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

olması gerektiği gibi konularda çok derin anlayışlar edinmekteyiz. Sayın hocamız Nuretin

Ersoy'a idraklerini bizimle paylaştığı için çok teşekkür ediyoruz...

ETKİNLİKLERİMİZ

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizden detaylı olarak görebilirsiniz.